

Πιστεύομεν ὅτι ἡ ὑπερφηάνεια ἐμποδίζει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξομολογῶνται παρρησιᾶ τὰ σφάλματά των, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι μόνον ἡ ἐξομολόγησις αὕτη θὰ ἔδιδεν εἰς τὸν πταίσαντα τὴ δικαίωμα τοῦ νὰ ᾔηνε ὑπερήφανος.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ πείρα προλαμβάνει τὰ σφάλματα, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι ἡ πείρα ἀκολουθεῖ εἰς τὰ σφάλματα.

Πιστεύομεν ὅτι τὰ παιδιά ἀγαπῶσι νὰ καταβυκαλιζῶνται, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ ἔτι μᾶλλον νὰ καταβυκαλιζῆ αὐτὸς ἑαυτόν.

Πιστεύομεν ὅτι ὁ κόσμος οὗτος εἶνε λαθύρινθος ἀδεξιόδοτος, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι ἕκαστος ἄνθρωπος εἶνε κύριος νὰ χαράξῃ εὐθείαν γραμμὴν καὶ αὐτὴν νὰ ἀκολουθῆ.

Πιστεύομεν ὅτι δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν τὰς ἀδικίας, δι' ἃς ἐξεδικήθημεν, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν οὔτε ἐκείνας, ἃς συγχωροῦμεν.

Πιστεύομεν ὅτι οἱ διοικούντες ἡμᾶς σκέπτονται περὶ τῶν δημοσίων συμφερόντων, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι οὗτοι σκέπτονται μόνον περὶ τῶν ἰδικῶν των.

Πιστεύομεν ὅτι ἡ κατάχρησις εἶνε ἐξαίρεσις, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι εἶνε κανὼν.

Πιστεύομεν ὅτι εἶνε ἐπιλήσιμον ἡ ἀγνωμοσύνη, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι ἔχει ἄριστον μνημονικόν ποτὲ δὲν λησμονεῖ τὸ κατὰ τοῦ εὐεργετήσαντος μίσος.

Πιστεύομεν ὅτι ἐπιθυμία ἐκάστου ἡμῶν εἶνε νὰ βοηθήσωμεν τοὺς ἰδικούς μας, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι ἀγαπῶμεν μᾶλλον νὰ ὑποσχωμέθα εἰς αὐτοὺς βοήθειαν.

Πιστεύομεν ὅτι εἶνε αἰσχρὸν τὸ νὰ ἐκτείνωμεν τὴν χεῖρα ἵνα ζητήσωμεν, ἐν ᾧ ἔπρεπε νὰ πιστεύομεν ὅτι εἶνε αἰσχρὸν τὸ νὰ μὴ ἐκτείνωμεν ἵνα δώσωμεν.

Πιστεύομεν ὅτι τὸ γῆρας εἶνε ἡ ἐποχὴ τῶν καρπῶν, ἐν ᾧ ἔπρεπε μόνον νὰ πιστεύομεν ὅτι δὲν εἶνε ἡ ἐποχὴ τῶν ἀνθῶν. **

ΔΥΟ ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΛΕΣΙΓΓ

Ἄναζητῶν τις θησαυρὸν, ἀνέσκαπτε ποτε ἐν ἐρεπίλοις ἀρχαίου τινὸς κτιρίου. Παρατηρήσας δὲ γλαυκὰ συλλαβοῦσαν καὶ τρώγουσαν ἰσχνὸν μῦν, εἶπε πρὸς αὐτήν Ἄρμύζει τοῦτο εἰς τὸ φιλοσοφικὸν πτηνὸν τῆς Ἀθηνᾶς;

Διὰ τί ὄχι; ἀπήντησεν ἡ γλαυξ. Ἐπειδὴ ἀγαπῶ τὰς ἡσύχους θεωρίας, δύναμαι διὰ τοῦτο νὰ ζῶ ἀπὸ τοῦ ἀέρος; Γνωρίζω ἐν τούτοις, ὅτι σεῖς οἱ ἄνθρωποι ἀπαιτεῖτε τοῦτο ἀπὸ τῶν σοφῶν σας.

*

**

Ἡρώτησέ ποτε νέος ἀετὸς σοφὸν καὶ πεπει-

ραχμένον βόαν Ἐἶναι ἀληθές, ὅπως λέγουσιν, ὅτι ὑπάρχει πτηνὸν, ὀνομαζόμενον Μέρωψ, τὸ ὁποῖον ὅταν πετᾷ εἰς τὴν ἀέρα, ἔχει τὴν μὲν κεφαλὴν ἐστραμμένην πρὸς τὴν γῆν, τὴν δὲ οὐρὰν πρὸς τὰ ἄνω;

Ἦ βεβαίως ὄχι! ἀπήντησεν ὁ βόας· τοῦτο εἶναι μωρὸν πλάσμα τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος πιθανῶς εἶναι τοιοῦτός τις Μέρωψ διότι αὐτὸς πολὺ εὐχαρίστος θὰ ἐπεθύμει νὰ πετάξῃ εἰς τὸν οὐρανόν, χωρὶς ὅμως μηδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν νὰ ἀπολέσῃ ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ του καὶ τὴν γῆν.

A.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΣ

[Ἀφιερῶται πρὸς τὰς κυρίας Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, Ι, Κ, Λ, Μ, Ν, Ξ, Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω.]

Ἄληθής δύναμις τῆς γυναικὸς εἶνε ἡ χάρις, κυριώτατον δὲ τῆς χάριτος βοηθητικὸν εἶνε ἡ ἐνδυμασία.

Ἐκάστη ἡλικία ἔχει ἴδιον τρόπον τοῦ ἐνδύεσθαι, καθὼς ἐπίσης ἴδιον τρόπον ἀπαιτεῖ καὶ ἕκαστη φυσιολογία. Τέχνη δὲ εἶνε τὸ νὰ ἐνδύηται ἡ γυνὴ ἀναλόγως τῆς ἡλικίας της καὶ σύμφωνα πρὸς τὴν φυσιολογίαν καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς χωρὶς νὰ ἀπομακρύνηται τοῦ συρμοῦ καὶ χωρὶς ταυτοχρόνως νὰ γείνηται δούλη τοῦ συρμοῦ.

Ἡ ἐνδυμασία λ.χ. ἦτις θὰ ᾔτο κατάλληλος διὰ τὸ ἀτημέλητον τῆς προῖας, θὰ ᾔτο ὅλως ἀκατάλληλος δι' ἄλλην τῆς ἡμέρας ὥραν καὶ τὰ νάπαλι.

Ἐκτὸς τῶν ὠραιότητων γυναικῶν, ὧν τὸ κάλλος γίνεται καταφανές καὶ μὲ ἀπλῶν νυκτικῶν σκουφῶν, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ γυναῖκες ἔχουσιν ὅπωςδὴποτε ἀνάγκην στολισμοῦ. Πρέπει ὅμως πρὸς τὰ λοιπὰ νὰ ἔχωσι πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν καὶ τὴν περιουσίαν των. Ὅλαι π.χ. δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι τὸ διὰ τὸ κτένισμα ἱμάτιον (reignoir) ἐκ κεντημένης μουσελίνης καὶ ὑπερραμμένον μερὸδοχρουν ταφτᾶν, ὅλαι ὅμως δύνανται νὰ ἔχωσιν οἰκιακὴν ἐσθῆτα κομψὴν καὶ καθαρὰν, ἀρκεῖ δὲ πρὸς τοῦτο ἡ καλαισθησία καὶ ἡ οἰκονομία καλῆς οἰκοδεσποίνης.

Πάσης καλῶς ἀνατεθραμμένης γυναικὸς ἡ ἐνδυμασία πρέπει νὰ ᾔηνε ἐπιμελετημένη καθ' οἵαν δὴποτε ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἐσπέρας. Κάκι στον ὅμως εἶνε καὶ τὸ ἄλλο ἄκρον, διότι εἶνε ἄσχημον πρᾶγμα ἡ ἐνδυμασία τῆς γυναικὸς νὰ φαίνεται ἐπίτηδες ἐζητημένη καὶ νὰ νομίζῃ τις αἰωνίως βλέπων αὐτὴν ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τῆς ραπτρίας της.

Ἐπιτρέπονται τὰ ἔκτακτα καὶ ἀλλόκοτα εἰς τὴν οἰκιακὴν ἐνδυμασίαν μόνον εἰς ἐκείνας τὰς γυναῖκας, ὧν ἡ περιουσία δὲν τὰ ἀπαγορεύει. Ἄν ἄλλαι πράξωσι τοῦτο θὰ γείνωσι καταγέλαστοι. Ὅταν μία γυνὴ ᾔηνε ὠραιότατη, πλουσιωτά-

τη, διασημοτάτη, ἐξόχου εὐφυΐας καὶ πνεύματος
δύναται νὰ ἐνδύηται καὶ κάπως ἀλλόκοτα, ἀλλ'
ἂν θελήσῃ νὰ τὴν μιμηθῇ ἡ μετρίως καταστά-
σεως καὶ κοινωνικῆς θέσεως οἰκοδόσποινα πόσα
δὲν θὰ ἀκούσῃ; Πρέπει λοιπὸν πᾶσα γυνὴ με-
τρία καὶ σεβομένη ἑαυτὴν νὰ μὴ ἐξέρχεται τῶν
ὁρίων τῆς ἀπλότητος, τὰ ὅποια ἐπιβάλλει εἰς
αὐτὴν ἡ κοινωνία, ἄλλως θὰ ἐκληφθῇ ὅτι εἶνε
ὅ,τι δὲν εἶνε πράγματι καὶ θὰ ὑποστῇ τὰς συ-
νεπειάς.

Οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖνε ἕμως ἡ οἰκιακὴ ἐνδυ-
μασία τῆς γυναικὸς, πρέπει ν' ἀποφεύγῃ αὕτη
τὰ κοσμήματα παντὸς εἶδους, ψέλλια, ἀλύσεις,
περιδέρια, καταφανῆ ἐνώτια κλ. Πάντα ταῦτα
εἶνε καλὰ διὰ τὸ ἐσπέρας καὶ πάλιν ὄχι μὲ ὑ-
περβολὴν.

Πᾶσα γυνὴ δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ὑρίσταιται τὸ
βάρος τῶν πολυτίμων λίθων καὶ τῶν ἀδαμάντων.

Εἰς τὸν χορὸν, ἂν ᾖσαι νέα, φέροι πολλὰ τούλ-
λια, ἄνθη, ἐλαφρὰ πράγματα. Μὴ προσπαθῆς νὰ
ἀνταγωνισθῆς πρὸς ἄλλας κατὰ τὴν πολυτέλειαν,
ἂν δὲν ᾖσαι βεβία ὅτι θὰ νικήσῃς* ἂν νικήθῃς
θὰ σὲ γελάσουν. Ἄν κατὰ τὴν κομψότητα θέλῃς
νὰ ἀνταγωνισθῆς, ἄκουσον τὴν συμβουλήν ταύ-
την: Ἐσο ἀπλᾶ ἐνδεδυμένη* πολλὰκις ἢ μετὰ τέ-
χνης ἀπλότης καταβάλλει μὲ μίαν μόνην ται-
νίαν δύο ἑκατομμυρίων ἀδάμαντας.

Ἡ ἀξία πάσης τοιαύτης συνίσταται εἰς τὸ
νὰ φαίνεται αὕτη φυσικὴ καὶ ἀσχεδιάστος, ἔστω
καὶ ἂν κατωρθῶθῃ μετὰ πολυῶρους μόχθους.

Τὴν γυναῖκα τὴν συνιστᾷ πολὺ μᾶλλον ἢ ἐν-
δυμασία τῆς ἢ ἡ περιουσία τῆς. Ὅταν μία ᾖνε
πλουσία εὐκολώτατον πρᾶγμα εἶνε νὰ ἐξοδεύῃ
πολλὰ καὶ νὰ ἀγοράζῃ ἀκριθὰ πράγματα* τὸ
δύσκολον εἶνε ἡ ἐκλογή καὶ ὁ τρόπος, καθ' ὃν
θὰ τὰ φορέσῃ.

[Comtesse Dasch.]

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* Τὰ παράδοξα τῆς προτεραίας εἶνε ἀλή-
θειαί τῆς ἐπιούσης.

* Κυβέρνησις συνταγματικὴ οὐδὲν ἄλλο εἶνε
εἰμὴ ἡνίοχος εἰς τὸν ὅποιον τὸ ἔθνος ἔχει τὸ
δικαίωμα νὰ εἴπῃ: «Ὅδήγησόν με ἐκεῖ.» (Cham-
ford).

* Ἡ ἀληθὴς εὐκλεία κατὰ τὸν ἐνεργὸν καὶ
τὸν θεωρητικὸν βίον δὲν ἀποκτάται διὰ μόνης
τῆς φυσικῆς εὐφυΐας, ἀλλὰ δι' αὐτῆς ὑπηρετου-
μένης ὑπὸ ἀκαμάτου καὶ ἐνδελεχοῦς περὶ τὸ ἐρ-
γάζεσθαι βουλήσεως, ἧτις μόνη προάγει μεγάλα
πράγματα, νικᾷ μεγάλας δυσχερείας, ἐκτείνει
τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς τὴν ἰσχὺν, ὑποτάσσει τὰς φυ-
σικὰς δυνάμεις καὶ καθιστᾷ τὸν ἀνθρώπον ἀληθῆ
τοῦ φυσικοῦ καὶ ἠθικοῦ κόσμου αὐτοκράτορα.

* Ἄν πρόκειται νὰ ὑπάγῃ πρὸς σπουδαίον

τι πρόσωπον διὰ σπουδαιοτάτην ὑπόθεσιν, ὁ
μὲν ἀνὴρ λέγει καθ' ἑαυτὸν:—Τί θὰ 'πῶ; Ἡ δὲ
γυνὴ ψιθυρίζει:—Τί θὰ φορέσω;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΝ ΜΟΥ

Ἔνας μ' ἔμεινες ἀκόμη* οἱ δὲ ἄλλοι σύντροφοί σου,
καὶ μαζὴ κ' ἀπ' ἑνας ἑνας ὄλοι σ' ἄφηταν ἐξ Ἰσου.
Εἰς τὸν κόλπον μου, σὰν γέρον ἀσκήτης εἰς τὰς ἐρήμους
γενναίψυχος, ἡμέρας ἐνθυμείσαι ἐπισήμους.

Χαῖρε μόνη μου χαρὰ,
καυκάκη μου παρὰ!

Διὰ σέ, παρὰ! κινεῖνται καὶ βασιλεῖα καὶ θρόνοι,
σ' ἀπεθῆσαν ὁ κόσμος καὶ βωμοὺς σὲ ἀυφύνει.
Σὺ ἐγείρεις τῶν πολέμων τοὺς κοσμοβλαβεῖς τυφῶνας,
ὁ τοσοῦτακος τὸ σῶμα σὺ σαλεύεις τοὺς αἰῶνας.
Τὸ ἐπέκεινα Γαδεῖρων σὺ τὸ κάμνεις περατὸν,
καὶ τὸ δῶμ' αὐτὸ ἀκόμη τ' οὐρανοῦ ἀναβάτον.

Καὶ τὰ ἄστρα τὰ στεφρὰ
καταϊβάεις, ὦ παρὰ!

Δι' ἐσένα κόπτει βᾶπτει τὸ σπαθὶ τῶν δικηγόρων,
κ' ὑποδύονται τὰ ψεύδη αἱ ἀγέλαι τῶν ἐμπόρων*
καὶ ἡ πάντ' ἰπνός σου θέα τῶν δημαγωγῶν τὸ βριθὸς
ἰλαρόνει, καὶ τὰς κρίσεις κιδδηλεῖς κακοήθως.
Διὰ σέ τὴν γῆν βλήεις σιάπτε: ὁ μεταλλουργός,
καὶ ἀροτριᾷ τὰς γῶρας ἀνιμηρῶς ὁ γεωργός.

Ὡ! τί ἔργα φοβερὰ
κατορθύνεις, ὦ παρὰ!

Δι' ἀγάπην σου λατρεύει ἡ ὄραία τὸν Θεοσίτην,
καὶ ἡ ἔφηθος παρθένος ἄνδρα παίρνει τὸν πρεσβύτην.
Διὰ σέ πολλοὶ ἀρνούνται καὶ πατρίδα καὶ οἰκίους,
καὶ τὸ φρόνημα προδίδουν δι' ἐσέ 'ς τοὺς ἐναντίους.
Διὰ σέ ἐμβαίνουσι πουργὸν βράδυ 'ς τὰς αὐλὰς*
διὰ σέ χρυσοκονιῆτους κορδαρίζονται στολὰς.

Κι' ὄλοι πάσχουν τρομερὰ
ἀπ' τὸ πάθος σου, παρὰ!

Διὰ σέ πάσχουν συνάγῃν οἱ καλοὶ μας Δημοσθένης,
καὶ τὸν πῖθον τὸν κυλίουν διὰ σέ οἱ Διογένης.
Διὰ σέ καὶ τυραννίσκοι πανταχοῦ τῆς γῆς γεννῶνται,
διὰ σέ τυχοδιωκταὶ 'ς τὰς πατρίδας μας πλανῶνται.
Σὺ τὰ χεῖλη τῶν κολάκων 'ς τὰ ἐγκώμια βουτᾶς,
σὺ γεννᾷς τὸν θεῖον ἔζηλον εἰς πολλοὺς ὑποκριτάς.

Ἔως κ' εἰς τὰ ἱερὰ
κουδουνίζεις, ὦ παρὰ!

Διὰ σέ ὁ ξυλοσχίστης καταντᾷ Μητροπολίτης*
σὺ συγγάκις εἶσαι: μόνος τῶν ἀμαρτωλῶν μεσίτης.
Διὰ σέ ἱδρῶνουν, τρέχουν, γίνονται, μαλώνουν, κρᾶζουν,
διὰ σέ γυναῖκες, ἄνδρες, νέοι, γέροντες, σπουδάζουν.
Σὺ κ' ἐμὲ αὐτὸν ἀκόμη γαργαλίζεις καὶ κινεῖς,
κ' εἰς ἐμὲ ἀκόμ' ἱδρῶτα ἐπιγίεις ἡδονῆς.

Χαῖρε, μόνη μου χαρὰ,
παντοδύναμι παρὰ!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Λυπηρὸς κατάλογος.

Ἡ πατρίς τοῦ Βέρτερ πληρῶνει ἀκόμη βαρὺν
φόρον εἰς τὴν αὐτοκτονίαν. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς
παρούσης ἑκατονταετηρίδος μέχρι τοῦδε νῦτοκτό-
νησαν ἐν Γερμανίᾳ τριακόσαιο χιλιάδες ἀνθρώ-
πων. Ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τοῦ 1852 οἱ αὐτό-
χειρες ἀριθμοῦνται εἰς 52,426, ὅπερ ἀναλογεῖ
πρὸς πλεόν τῶν 3,000 κατ' ἔτος. Εἰς τὰ με-
τέπειτα ἔτη ἡ ἀναλογία αὐξάνει βραθυμῶς.

1. Ἡσας: Παντοδύναμι.